

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

חולין דף עד.

מה הן החילוקים בין המשנה לברייתא בדלהלן?

האם בן שמנה חי חשוב יש במינו שחיטה	מנין שמועילה שחיטה בטרפה לטהרה מטומאת נבלות	
אינו חשוב	משום שיש במינה שחיטה	למשנה ¹
חשוב	מקרא "וכי ימות מן הבהמה" - מקצת בהמה וכו'	לברייתא ²

השוחט את הבהמה ומצא בא ולד כדלהלן, האם שחיטת אמו מטהרתו³?

מצא ולד חי	מצא ולד מת	
כשהוא בן ט': אינה מטהרתו כשהוא בן ח': מטהרתו ⁴	מטהרתו	לר' מאיר
מטהרתו	מטהרתו	לחכמים

חולין דף עד:

השוחט את הבהמה ומצא בה בן ט' חי, האם יש בו לאיסורים דלהלן?

לענין חלב, וכן לעני חלב גיד הנשה	לענין איסור כלאים דרובע וחורש בשור וחמור יחדיו	
יש בו	יש בו	לר' מאיר
אין בו	יש בו	לר' יהודה (חכמים)

¹ משנתנו ס"ל שבן ח' חדשים שנולד כשהוא חי לא מועילה בו שחיטה אפי' לטהרו מידי נבלה, ואין להקשות מדין זה לדין טרפה שכן מועילה בה שחיטה לטהר, דשאני טרפה שיש במינה שחיטה, אבל במין דבן ח' חדשים לא מצאנו שמועילה בו שחיטה.

² תנא דברייתא ס"ל דבן ח' חשיב יש במינו שחיטה, וא"כ קשה מה שונה דין טרפה ממנו שבטרפה כן מועלת שחיטה לטהר מידי נבלה. ולזה מתרצת הגמ' דאיכא גזירת הכתוב דמקצת בהמה מטמאת טומאת נבלות ומקצת לא, ואיזה זה שאינו מטמא - זה טרפה שנשחטה.

³ עוד נתחדש בבן פקועה ששחיטת אמו מטהרתו לענין שאין בו איסור חלב, אכן איסור דם יש בו.

⁴ בהא מודה ר"מ, כיון שגם לא כלו חדשיו וגם לא נולד עדיין, אולם רבנן ס"ל שסגי במה שלא נולד - שלא יצא לאויר העולם, ולכך אפי' בן ט' שכלו חדשיו שחיטת אמו מטהרתו.

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

חולין דף עד:

דם של בן פקועה הניתר בשחיטת אמו (באופנים והשיטות הנ"ל), מה דינו?

האם יש בו גס כרת	האם יש בו איסור לאו	
אין בו ¹	יש בו	לריש לקיש (כהסבר ר' זירא)
יש בו	יש בו	לר' יוחנן

שה חי שכלו לו חדשיו, שנמצא במעי אמו אחר שחיטתה, האם אפשר לפדות בו לפטר חמור?

אליבא דר' מאיר - דטעון שחיטה	אליבא דרבנן - דאינו טעון שחיטה	
פודים	אין פודים ²	למר זוטרא
פודים	פודים	לרב אסי

מה דין בשר העובר של בן פקועה לדינים דלהלן, באופן שטמאה אמו אחר השחיטה?

האם הוא ראשון לטומאה או שני ?	האם הוא צריך הכשר	
שני לטומאה	לרבנן: צריך לר' שמעון: אינו צריך ³	לר' יוחנן
ראשון לטומאה	אינו צריך ⁴	לריש לקיש

¹ ומבואר בגמ' שאפי' לר' יהודה שמחייב כרת גם על דם התמצית (שאינו דם הנפש), בבן פקועה הניתר בשחיטת אמו מודה שאין בו כרת, כיון שאין בו דם הנפש דכבר הותר בשחיטת אמו, ולכך א"א לחייב בכרת לדם התמצית המתרבה מריבוי "כל דם" מדם הנפש.

² דילפינן גזירה שוה שה מה מפסחים, ופירש"י שלקרבן פסול בן פקועה משום דהוי יוצא דופן. והקשו תוס' (ד"ה דגמר), א"כ יהיה פסול לפדיון גם לר"מ, ולמה פשיטא לגמ' שלר"מ פודים. לכן פירשו תוס', שהלימוד מפסח הוא שכמו שפסול לפסח שה שכבר שחוט כך גם כאן, וא"כ לימוד זה הוא באמת רק לרבנן שחושבים לבן פקועה כשחוט, אבל לר"מ שטעון שחיטה עדיין, אין פסול זה (וע' מהר"מ).

³ פ"י, דכיון שחשובים כשני גופים אינו מתכשר בדם שחיטת אמו וצריך עוד הכשר, אכן לר"ש דס"ל ששחיטה עצמה מכשרת גם בלא דם, א"כ כיון שהותר בן פקועה בשחיטת אמו, זה עצמו עושה לו הכשר.

⁴ אמנם גם לשיטתו אם היתה השחיטה יבשה אליבא דרבנן צריך הכשר, אבל בשחיטה רגילה לכו"ע ל"צ הכשר דהוא גוף אחד עם אמו, וכיון שאמו הוכשרה בדם שחיטה גם הוא הוכשר.